

Rune Fardal, psykologi student

Personlighetsforstyrrelser med hovedvekt på narsissistisk problematikk i relasjon til barn
<http://www.sakkyndig.com> mail: rune@fardal.no

Professor Lars Smith vil ha flere barn til barnevernet!

2 september, 2010, Oppdatert 3.9.2010

Med linker: <http://www.sakkyndig.com/psykologi/artikler/lsmith.htm>
Utskrift: <http://www.sakkyndig.com/psykologi/artikler/lsmith.pdf>

Psykologiprofessor Lars Smith ved Nasjonalt kompetansesenter for sped- og småbarns psykiske helse, mener barnevernet har alt for liten kompetanse på barn for å avdekke emosjonelt mishandlede barn. Samtidig mener han at det samme barnevernet bør gripe inn oftere ovenfor slike barn!

I [VG, 1.5.2019](#) uttaler professor Smith at langt flere barn enn det man er klar over, utsettes for emosjonelt overgrep. Han mener at barnevernet burde gripe inn på et tidligere tidspunkt i langt flere saker. Han uttaler at alle barn har tilknytning til sine omsorgspersoner, men at det ikke hindrer utholdelige konflikter for barna.

Han beskriver hvordan dette kan påvirke hjernens utvikling negativt og således få alvorlige problemer senere i oppveksten. Eksemplene han nevner er:

- motstridende meldinger
- erting og latterliggjøring når barnet søker omsorg og trøst,
- verbal avstand fordi samhandlingen er uvanlig taus
- uvanlige endringer i stemmeleiet hos voksne

- rolleombyting, ved at den voksne søker trøst hos barnet

Emosjonell mishandling gjelder mange flere barn enn de som utsettes for rent fysisk mishandling. Det gjør det ikke noe bedre at foreldre til slike barn ikke selv evner se disse problemene. Slike foreldre har jevnt over liten evne til å forstå barnets problemer. Derfor mener han at slike barn langt oftere og raskere bør tas fra slike foreldre.

Paradokset blir da at den etaten som skulle ta seg av disse barna overhodet ikke har kunnskap om slik dynamikk! Smith begynner derfor i litt feil ende. En rekke saker viser at bekymringer til barnevernet om barn som utsetes for alvorlige emosjonelle trusler av typen selvmordstrusler, overhodet ikke blir tatt på alvor av barnevernet. Isteden viser konkrete saker at barnevernet faktisk går inn å beskytter slike overgripende foreldre.

Foreldre med egne uløste emosjonelle problemer slik vi finner det blant narsissistisk sårede foreldre, utgjør en alvorlig risikogruppe for barn. Det er tragisk når barn forteller over flere år, at de blir utsatt for alvorlige emosjonelle trusler, uten at barnevernet griper inn. Kunnskapen om dette er opplagt til stede slik Smith viser til.

Barn har beskrevet seksuelle overgrep i dommeravhør, hvorpå barnevernet har presset barnet til å si at det ikke har skjedd, i den hensikt å beskytte de bekjente voksne! Barn som beskriver at mor har truet dem med å begå selvmord om mor ikke får det slik hun vil, opplever selv å bli ansvarliggjort av barnevernet. På denne måten blir barnets emosjonelle overgrep dobbelt, ved at de barna forventer skulle hjelpe dem, utsetter dem for et nytt overgrep det er å ansvarliggjøre barnet for de trusler de utsettes for. *"Du må ikke drive å si sånt, for da blir det vanskelig for mamma!"* Særlig ser vi dette i barnefordelingsaker der barnevernet involveres. Da viser konkrete saker at barnevernet tar parti og motarbeider både barnet og den andre forelder.

I en artikkel i [Tidsskrift for Norsk Psykologforening](#) (47:804-811) beskriver Smith hvordan det ikke først og fremst er adskillelsen ved samlivsbruddet som utgjør den største risiko for barnet, men heller det omsorgsarrangement som skjer. Han skriver at ***"Kvaliteten på forholdet mellom foreldrene kan påvirke barnets tilknytningstrygghet direkte"***. Det er ikke bare opplevelsen av foreldrenes separasjon, men vel så mye hvordan separasjonen virker inn på den daglige fungering. Kvaliteten på samværssituasjonen blir viktigere enn selve separasjonen i seg selv. Fiendtlig samhandling mellom foreldrene kan fremme utrygghet hos barnet. Dette er mer skadelig for barnets utvikling enn selve separasjonen i seg selv.

Foreldre som evner sette egne uløste emosjonelle problemer til side skaper et bedre grunnlag for at barnet ikke skal få noen problemer av separasjonen. Narsissistisk sårede foreldre derimot, vil ikke evne verken forstå dette, eller sette sine uløste emosjonelle behov til side. Tvert imot vil de ved den krenkelsen skilsmissen utgjorde **forsterke** den emosjonelle mishandling barnet utsettes for. De vil

sabotere samvær, ikke overholde avtaler, spre falske rykter om ex'en, hjernevaske barnet mot den andre forelder, bruke barna mot den demoniserte andre forelder som var skyld i deres grandiose samlivsboble sprakk! Dette er kunnskap barnevernet tilsynelatende er fullstendig blottet for.

Foreldre med narsissistisk problematikk har et annet problem for barn og det er deres *emosjonelle utilgjengelighet*. Ved samlivsbrudd skjer det ofte at barnet blir boende med den minst egnede forelder og dermed blir tilgjengeligheten ikke bare redusert for den forelder som det ikke bor med, men også ovenfor den narsissistiske forelder det faktisk bor med.

Smith nevner i sin artikkel at til tross for at anklager om vold og overgrep kan være falske og et knep for å vinne omsorgen, mener han at slike beskyldninger ikke kan bli oversett. begrunnelsen er at *det er alt for mye som står på spill* for barnet om de er reelle! Problemet er da at barnevernet, som Smith selv beskriver, ikke har kompetanse til å avsløre så avansert dynamikk.

Når slike påstander fremsettes må de undersøkes på en vitenskapelig holdbar måte. Faren er nemlig at en slik falsk påstand kan være vel så skadelig for barnet.

Problemet blir at dersom:

- påstanden om vold er **usann**, så ender barnet hos den som fremsatte den usanne
- Dersom påstanden om vold er **sann**, så mister barnet kontakten med denne forelder

Dersom barnet ender opp med den forelder som fremsatte en usann påstand om vold, er det all grunn til å anta at barnet vil miste mye av kontakten med den andre og uskyldige forelder nettopp fordi en forelder som fremsetter usanne påstander av denne typen i slike settinger gjør dette for å hindre barnet kontakt med den andre forelder.

Normale foreldre kan snakke sammen og driver ikke en slik demonisering av den andre. De vet barnet trenger begge foreldre, de vet konflikten er skadelig og deler sin omsorg på barnet. Foreldre som demoniserer den andre, har opplagt problemer med å ta barnets perspektiv. de ender ofte i en kategori av foreldre som har egne uløste emosjonelle problemer, som de i en separasjon projiserer over på den andre forelder. Typisk narsissistisk dynamikk med narsissistisk sårbarhet i bunnen.

Det burde vært et opplagt krav når slike påstander fremsettes at de blir tatt på alvor og undersøkt nøye. Slike påstander kan nemlig ha 4 ulike utfall:

1. Volds påstanden er sann
2. Volds påstanden er usann
3. Volds påstanden er en projeksjon fra den som fremsetter den, med andre ord, den som påsto den andre forelder har utsatt barnet for vold, utsetter selv barnet for vold

4. Begge foreldre utsetter barna for vold

Dersom vi har 2 eller 3 vil man ofte finne emosjonell problematikk hos den som fremsetter slike påstander. Og da er man ofte inne i narsissistisk dynamikk. Hos slike foreldre vil barnet utsettes for emosjonell omsorgsvikt.

Dersom barnet ender hos en narsissist som har manipulert systemet, vil barnet ødelegges emosjonelt. det finnes det en rekke konkrete saker som viser. En slik emosjonell omsorgsvikt kan komme til syne som kroppslige lidelser som for eksempel diabetes¹, som er en immunsviktsykdom som bla. utvikles på grunnlag av kronisk stress barnet er utsatt for.

Kunnskap om den typen personligheter er derfor viktig å få på plass før man begynner vurdere emosjonell omsorgsvikt. Smith besitter utvilsomt denne kunnskap, men det har store deler av barnevernet vist at de ikke gjør! Derfor kan det være skadelig for barn om de bringes inn til barnevernet grunnet emosjonell omsorgsvikt, fordi der vet de ikke hva de skal gjøre for hjelpe slike barn. Barnevernets egen adferd i en rekke saker omtalt i media og andre, viser at enkelte ansatte selv utsetter barn for emosjonell omsorgsvikt.

Kunnskapen er der, men ikke hos de vi forventer ha den! Smith treffer sikkert mange barn som lider under emosjonell omsorgsvikt, derfor er det positivt at han deler av sin kunnskap. Problemet synes imidlertid å være at for mange i barnevernet verken evner ta til seg slik kunnskap eller handle i tråd med slik kunnskap. Der på berget vet de best, til stor skade for mange barn. Foreldre som avslører dette blir ofte trakassert og opplever ofte at barna straffes med kontaktbrudd med foreldrene.